

Enrique Metinides („El Niño”) (Meksika) „Žmogus, kuris matė per daug“ parodos atidarymas / filmo peržiūra

Rugsėjo 8 d., ketvirtadienį, 19 val., kino teatre “Romuva” (Laisvės al. 54) vyks vienintelis Lietuvoje “Žmogus, kuris matė per daug” kino seansas. Filmą anglų kalba. Suaugusiems. Filmo režisierė **Trisha Ziff**. Bilietai parduodami Romuvos kino teatro kasoje ir www.tiketa.lt .

Filmo herojus – legendinis Meksikos fotografas Enrique Metinides, supaūpęs pusamžio gatvės įvykių fotografijos bagažą. Fotografą Enrique Metinides galima būtų lyginti su Niujorko naktinio gyvenimo vilku Weegee, ir visuomet į avarijų, gaisrų, nusikaltimų vietą atvykdavo pirmas.

Tai filmas apie trapumą ir vyrą, kuris yra pakerėtas fotografijos momentų, lėmusių žmonių likimus. Filmą apie fotografiją, kaip būdą įsikūnyti į kitų gyvenimus. Tai filmas, kuris kelia klausimą, kas atsitinka kai baisaus įvykio nuotrauka tampa trokštamu objektu?

JK gimusi, bet Lietuviškų šaknų turinti, ir pastaruosius du dešimtmečius Meksikoje gyvenanti parodos kuratorė ir filmo režisierė **Trisha Ziff** per Enrique Metinides stebinančius ir dažnai įstabiai šokiruojančias fotografijas nagrinėja ir šiandieninę Meksikos fotografų situaciją, kurioje fotografas pats dažnai tampa taikiniu.

Rugsėjo 9 d., penktadienį, 18 val., Kauno rajono muziejuje, Raudondvario dvare (Pilies takas 1, Raudondvaris) vyks **Enrique Metinides** („El Niño”) (Meksika) parodos „Žmogus, kuris matė per daug“ atidarymas.

© “El Niño” Enrique Metinides (Mexico City) “The Man Who Saw Too Much”

Enrique Metinidesas 1934 m. gimė Meksike. Dar būdamas vaikas jis pradėjo fotografuoti ir kaupti nelaimingų atsitikimų bei automobilių avarijų fotografijas. Nors ir neturėjo jokio oficialaus išsilavinimo, aistringai domėjosi penktojo dešimtmečio filmais apie gangsterius ir juodoju kinu, o per tai ir fotografija.

Kurdamas istorijas jis mėgina rekonstruoti filmuose matytas scenas ir pamėginti tą patį scenarijų perkelti į realybę. Jis įvaldė unikalų fotografijos stilių, dažnai fotografuoja iš viršaus arba naudoja plačiakampį objektyvą siekdamas visą reginį sutalpinti viename kadre. Jo fotografijos dažnai įtraukia žiūrovus kaip ir nelaimingi atsitikimai. E. Metinidesas yra patyręs istorijų pasakotojas, jo fotografijos puikiai sukomponuotos ir ne tokios „vaizdingos“, kokias matome šiandienos bulvariniuose leidiniuose.

Žvelgdami į jo darbus, matome, kaip kasdienis Meksikos

gyvenimas pasikeitė nuo 1940 m. iki 1980 m.: gyventojai, nelaimingų atsitikimų pobūdis ir augančio megapolio dramos.

Tiesa, menininkas neapsiribojo vien fotografijomis: Raudonasis Kryžius tapo E. Metinideso gyvenimo dalimi. Jis dažnai padeda fotoaparatai į šalį, kad pagelbėtų sužeistiesiems ir savo kolegoms. Jis sugalvojo kodų sistemą, kuri greitosios pagalbos darbuotojų naudojama iki šiol visame Meksike.

Daugiau nei penkiasdešimt metų E. Metinideso darbai publikuojami leidiniuose: „La Prensa“, „Zocalo“, „Crimen“ ir „Alarma“, tačiau labai retai pasirodo už Meksikos ribų. Tik pastaruosius metus fotografo darbai pristatyti tarptautiniu mastu galerijose ir muziejuose, bet ne Prancūzijos, Vokietijos, JAV, Olandijos, Ispanijos, Anglijos ir Lenkijos spaudoje, kartu su knygomis, kurios išleistos trimis kalbomis, taip pat kaip ir dokumentinė apybraiža, kuri baigta 2015 m.

Dabar kiek atitolęs nuo gatvės, E. Metinidesas toliau kuria fiktyvius nelaimingus atsitikimus, jungdamas senas fotografijas su savo kolekcijos žaislais. Kiekvieną rytą jis perka laikraščius ir juos naudoja vietinių ir tarptautinių naujienų albumų kūrimui. Žmogus, kuris matė per daug, ir aštuoniasdešimt dvejų metų vyras, kuris vis dar negali nustoti stebėjęs!

„Būdamas vienuolikos pirmąją savo fotografiją publikavau „La Prensa“. Tada ir gavau pravardę – „El Niño“. Naudojau Brownie Junior fotoaparatai ir visiškai neturėjau jokio fotografinio išsilavinimo. Visko išmokau gatvėje iš kitų fotografų, su kuriais dirbau. Manau, kad didžiausią įtaką mano darbams padarė amerikietiški kino filmai, ypač ankstyvieji apie gangsterius. San Juan de Letrán gatvėje, kurioje gyvenome, buvo daug kino teatrų. Dar berniukas aš dažnai ėjau ten, sėdėjau arti ekrano ir fotografavau kino filmų scenas. Vėliau fotografuodamas nelaimingus atsitikimus vis pagalvodavau, ar tebesu mieste, ar patekau į vieną iš tų filmų.“

Mačiau visko: autobusų, lėktuvų, automobilių avarijų, automobilių ir autobusų, automobilių ir traukinių susidūrimų, nelaimingų atsitikimų su dviračiais ir greitosios pagalbos automobiliais. Buvau žmogžudysčių, tyčinių nusikaltimų, apiplėšimų ir teroro aktų liudininkas. Mačiau susišaudymų, pasikorusių, nudurtų žmonių. Stebėjau gaisrus ir sprogius – visų rūšių nelaimes, kurias tyčia ar netyčia sukėlė žmogus. Kino filmuose, nesvarbu kur vyktų susišaudymas ar nelaimingas atsitikimas, scena užpildyta priedais. Todėl visa tai nukopijavau į savo fotografijas. Žmonės mėgsta stebėti, nes jiems smalsu, tai tam tikra pramoga. Žmonėms patinka spektakliai, paskalos ir dramos! Štai kodėl veiksmo filmai tokie populiarūs! Net ir šiandien „geras“ nelaimingas atsitikimas sutraukia minias... Štai ką paroduoda laikraščiai ir štai kodėl žmonės mėgaujasi mano fotografijomis.“

Enrique Metinidesas, 2016 m.

Paroda atvira lankytojams iki spalio 2 d.

Darbo laikas: I – II nedirba, III – VII 10 – 18 val.